

3. Application and use of various mass spectrometry methods in clinical microbiology / S.Emonet, H.N. Shah, L.A. Cherkaoui et al. // Clin. Microbiol. Infect. 2010. Vol. 16. P. 1604–1613.
4. Полищук А.Г. MALDI-TOF масс-спектрометрическая идентификация медицински значимых микромицетов (обзор). Проблемы медицинской микологии. 2011. Т.13. № 4. С. 8–10.
5. Identification of dermatophyte species causing onychomycosis and tinea pedis by MALDI-TOF mass spectrometry / M. Erhard, U-C. Hipler, A.Burmester, et al. Exp. Dermatol. 2008. Vol. 17. P. 356–361.
6. Естественная изменчивость микромицетов – продуцентов аллергеноактивных веществ / Н.П. Журавлева., Н.Н. Бегаева., Г.А. Бабенко. Пробл. мед. микологии, 2001. Т.3, № 2.–С. 3–5.
7. Тревор К. Шміт. Современные концепции микотоксикозов. Эффективне птахівництво та тваринництво. 2004. №9. С. 67–73.
8. Ярошенко М.О. Плісеневі сапрофіти – біотичні контамінанти кормів як можливе джерело мікозів сільськогосподарської птиці. Ветеринарна медицина. 2016. В. 102. С. 235–240.
9. Марфенина О.Е., Фомичева Г.М. Потенциальные патогенные мицелиальные грибы в среде обитания человека. Современные тенденции. Микология сегодня / Под ред. Ю.Т. Дьякова, Ю.В. Сергеева. М.: Национальная академия микологии. 2007. Т. 1. С. 235–266.

УДК: 619:616 006.39:636.7

ТИРСІНА Ю.М., канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПАТОМОРФОЛОГІЯ МАСТОЦИТОМИ У СОБАК

Пухлинні процеси займають одне із перших місць серед великої кількості патологій, що реєструють у собак. Зокрема, значне поширення мають пухлини шкіри. В наших матеріалах акцентується увага на патоморфологічних змінах, що проявляються за мастоцитоми. Це питання є актуальним і в деяких аспектах підлягає вивченню.

Ключові слова: мастоцитома, пухлини, гістологія, мастоцити, собака.

В даний час достовірно встановлено безліч факторів, здатних викликати пухлинний ріст в організмі людини і тварин. Провідні онкологи світу дотримуються багатопричинних гіпотез щодо виникнення пухлин. Суть гіпотези: існування безлічі факторів, що викликають перебудову роботи клітин і перетворення їх на пухлинні. Основними причинами виникнення пухлин фахівці вважають: знижений імунітет (опірність) організму, генетичну схильність, тривале подразнення тканин фізичними, хімічними і біологічними агентами, хронічні запалення, виразки, тріщини. Небезпечні також різні джерела радіації, деякі віруси і забруднення їжі та кормів мікотоксинами [1].

На сьогодні у багатьох ветеринарних клініках досить часто діагностують новоутворення шкіри. Шкірний покрив є значним за площею і виконує життєво

важливі функції, однією із яких є захист всього організму від негативного впливу зовнішнього середовища. Очевидно тому шкіра, першою сприймає на себе зовнішні агресивні дії (ультрафіолетове випромінювання, температурна дія, контакт з хімічними речовинами, травми і ін.) схильна до розвитку пухлинних процесів [2].

За даними ряду авторів – 20-25% всіх новоутворень шкіри належить саме мастоцитомі. Бостон тер'єри, боксери, лабрадори, тер'єри мають порідну схильність до цього захворювання. Статевої схильності немає. У собак дана пухлина виникає, як правило у другій половині життя, в середньому в 7-9 років і старше, а в окремих випадках констатують у віці до 3-5 років і дуже рідко – до 1-2 років [3].

Мастоцитома найбільш часто локалізується в ділянці тулуба (50%), кінцівках (25-40%), рідше в ділянці голови, шиї, а також носовій, ротовій порожнині, гортані – 10% [4]. Виникає пухлина із мастоцитів, які є високоспеціалізованими клітинами імунної системи, що наявні майже у всіх тканинах організму [5].

Метою нашого дослідження було виявити патоморфологічні ознаки, що дозволяють будувати прогноз про ступінь злоякісності мастоцитомі.

Дослідження проводили в умовах приватної ветеринарної клініки м. Черкаси. За наших досліджень констатували шкірну форму мастоцитомі у собак породи боксер, лабрадор, англійський бульдог, шарпей. Віковий аспект таких порід був від 5 до 7 років.

У більшості випадків за шкірної форми виявляли поодинокі новоутворення, проте спостерігали і множинні ураження шкіри. Добре диференційовані мастоцитомі були вузлуватої форми, їх діаметр дорівнював 1-4 см, за консистенцією були еластичні. Низько диференційовані пухлини не мали чітких меж, за розміром були більше 4 см, мали виразки. Тканини навколо пухлини були у стані набряку, іноді в них виявляли невеликих розмірів вузлуваті утворення.

Після видалення пухлин, готували гістопрепарати за загальноприйнятими методиками і вивчали їх. За гістоструктурного аналізу добре диференційованих мастоцитом, виявлено клітини з добре вираженими ядрами, що мали центральне розташування. У цитоплазмі відзначалась базофільна пилеподібна зернистість. Добре видно, що дана зернистість однакова у всіх представлених клітинах, проте густіша по периферії мастоцитів.

Клітини низько диференційованих пухлин більше схожі на фібробласти. У деяких клітин зернистість виражена більше, ніж у інших, розміри зернистості різко поліморфні, у окремих клітин її мало і вона пилеподібна, а у інших мала вигляд великих зерен, що заповнювали майже всю клітину.

На наш погляд патоморфологія мастоцитом не є складною, але в деяких випадках можуть виникнути труднощі щодо оцінки стадії диференціації пухлини, в такому випадку складність ситуації оцінює клініцист і вирішує проводити чи ні оперативне втручання, і якщо проводити, то в якому обсязі.

Але після видалення пухлин, особливо з хорошим прогнозом важливо провести гістологічний контроль.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Крупник Я. Г. Новоутворення. Визначення, етіологія та патогенетичні механізми онтогенезу. Ветеринарна медицина України. 2010. № 10. С. 31–33 .
2. Лисицкая К. В. Мастоцитома собак: етіологія, клініка, діагностика и лечение. VetPharma. 2011. № 3. С. 40–43.
3. Мамчук Н. А. Моніторинг пухлинних захворювань дрібних тварин /Н. А Мамчук // Наук.-техн. бюлетень Інституту біології тварин УААН та ДНДКІ ветпреп. та корм. добавок МАПУ. 2008. Вип. 9. № 3. С. 184–188.
4. Уайт Р. А. Онкологические заболевания мелких домашних животных / М. Дж. Брели, Д. Е. Босток, Р. Деннис и др.; Под. ред.Р. А.С. Уайта. // Перевод с англ.. Е. Махиянова М.: Аквариум ЛТД 2003. 352 с.
5. Потоцький М. К. Патоморфологічна характеристика злоякісних пухлин собак / М. К. Потоцький, Н Шувалова, А. Шестяев // Вет. медицина України. 2003. С. 27–28

УДК:616.31-006:636.7

УТЕЧЕНКО М.В., канд. вет. наук

ПАПЧЕНКО І.В., канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ НЕОПЛАСТИЧНОГО ПРОЯВУ ЕПУЛІДІВ У СОБАК

Неоплазії у собак – дуже поширена патологія. Оральні пухлин значно різняться структурою, клінічним перебігом і прогнозом, ускладнюють диференціальну діагностику, а це в ряді випадків призводить до неправильного планування лікування та прогнозу. В матеріалах тез розглядаються клінічні та патоморфологічні форми прояву недостатньо вивчених новоутворень, які описують під різними термінами: «надясневик», «епулід», «епуліс».

Ключові слова: Неоплазії, новоутворення, епуліди, епуліс, діагностика, гістологія.

За поточне десятиріччя значно зросла чисельність собак різних порід, покращилися умови їх утримання, догляду та лікування, що вважається одними із факторів які призвели до збільшення тривалості життя тварин. Одночасно у тварин зафіксовано ряд різноманітних патологічних процесів, зокрема, пухлини [1-3]. Новоутворення – дуже поширена патологія, що зустрічається у всіх вікових групах тварин, а їх негативний вплив на загальний стан організму, пізня діагностика і неефективне лікування, призводить до загибелі тварин компаньйонів [4, 5]. Значного акценту у вивченні і діагностиці новоутворень потребують пухлини ротової порожнини. Розвиток останніх помічають, у більшості випадків, значно пізніше, ніж неоплазми розпочинають своє існування, при цьому насторожує, що загальні клінічні ознаки стосовно здоров'я тварини можуть не викликати занепокоєння власників [6].